

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

7.3.2021 – 3. paastonajan sunnuntai

Jeesus, Pahan vallan voittaja

Tekstit

Päivän psalmi	Ps 25:11 – 20
1. lukukappalle	Jer. 7:23 – 26
2. lukukappale	1. Joh. 5:18 – 20
Evankeliumi	Joh. 8:46 – 59

Esirukouksissamme: Fred, Esme, Martha.

Muistamme Kirsti Jutila 89v.
Maija Hautamäki 93v.

Laupias Jumala. Sinä annat elämän ja sinä kutsut meidät pois, kun päiviemme määrä on täysi. Olet luvannut olla läsnä myös elämämme viimeisessä hetkessä. Kiitämme sinua armosta ja rakkaudesta, jota olet osoittanut poisnukkuneille. Uskomme nyt heidät sinun haltuusi. Ole lähellä surevia omaisia ja lohduta heitä ylösnousemuksen ja iankaikkisen elämän toivolla. Auta meitä kohtaamaan oma kuolemamme Kristukseen turvautuen.

Tulevia tapahtumia

Ti 9.3

klo 13.00 Raamattupiiri **Zoom**

klo 18.30 Neuvoston kokous **Regent St. & Zoom**

Su 14.3

ei ole Jumalanpalvelus **Voima Hall**

ei ole Engl. jp † **Regent St.**

Su 21.3

klo 10.00 Messu † **Voima Hall**

klo 13.00 Vuosikokous **Voima Hall, Regent St & Zoom**

klo 14.00 Engl. jp **Regent St.**

Psalmi. Ps. 25:11 – 20

Herra, nimesi kunnian tähden anna anteeksi suuret syntini. Se, joka Herraa pelkää, oppii valitsemaan oikean tien. Hän saa onnen ja rauhan, ja hänen jälkeläisensä perivät maan. Herra ilmoittaa suunnitelmansa palvelijoilleen, ja he tulevat tuntemaan, millainen on hänen liittonsa. Minun silmäni katsovat alati Herraan, hän päästää jalkani ansasta. Käänny puoleeni ja ole minulle armollinen, sillä minä olen yksin ja avuton. Lievitä sydämeni tuska, ota pois minun ahdistukseni. Katso minun kärsimystäni ja vaivaani ja anna anteeksi kaikki syntini. Katso, kuinka paljon minulla on vihollisia! Heidän vihansa on väkivaltainen ja julma! Suojele minua ja pelasta minut, älä hylkää minua, sinuun minä turvaudun.

1. lukukappale: Jer. 7:23 – 26

Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala:

”Tämän käskyn minä annoin heille: kuunnelkaa minua, niin minä olen teidän Jumalanne ja te olette minun kansani; kulkekaa aina sitä tietä, jota minä käsken teidän kulkea, niin teidän käy hyvin! Mutta eivät he totelleet minua, eivät ottaneet käskyäni kuuleviin korviinsa, vaan kulkivat omien ajatustensa, oman pahan ja paatuneen sydämensä mukaan. Eivät he kääntäneet kasvojaan minun puoleeni, selkänsä he käänsivät minulle. Kerran toisensa jälkeen olen lähettänyt teidän luoksenne palvelijoitani, profeettoja, siitä alkaen kun teidän isänne lähtivät Egyptistä ja aina tähän päivään asti. Sittenkään te ette ole minua totelleet. Olette sulkeneet korvanne, kovettaneet mielenne ja tehneet paha vielä enemmän kuin isänne.”

2. lukukappale: 1. Joh. 5:18 – 20

Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä. Hän, joka on syntynyt Jumalasta, varjelee jokaisen heistä, niin ettei Paha saa otetta. Me tiedämme olevamme Jumalasta, mutta koko maailma on Pahan vallassa. Me tiedämme myös, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, jotta tunsimme hänet, joka on Todellinen. Ja tässä Todellisessa me elämme, kun olemme hänen pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on tosi Jumala ja iankaikkinen elämä.

Saarna:

Jeesus sanoi:

”Kuka teistä voi osoittaa, että minä olen tehnyt syntiä? Ja jos puhun totta, miksi ette usko minua? Se, joka on lähtöisin Jumalasta, kuulee mitä Jumala puhuu. Te ette kuule, koska ette ole lähtöisin Jumalasta.”

Juutalaiset sanoivat Jeesukselle: ”Sinä olet samarialainen, ja sinussa on paha henki. Eikö asia olekin niin?” Jeesus vastasi: ”Ei minussa ole pahaa henkeä. Minä kunnioitan Isääni, mutta te häpäisette minua. Itse en kysy kunniaani, mutta on toinen, joka kysyy ja tuomitsee. Totisesti, totisesti: joka pitää kiinni minun sanastani, ei milloinkaan näe kuolemaa.”

Juutalaiset sanoivat hänelle: ”Nyt asia on selvä: sinussa on paha henki. Abraham on kuollut, samoin profeetat, mutta sinä sanot: ’Joka pitää kiinni minun sanastani, ei milloinkaan kohtaa kuolemaa.’ Sinäkö muka olet suurempi kuin isämme Abraham? Hän on kuollut, ja niin ovat kuolleet myös profeetat. Mikä sinä luulet olevasi?”

Jeesus vastasi: ”Jos minä itse kirkastan kunniaani, se kunnia ei ole minkään arvoinen. Mutta minun kunniani kirkastaa Isä, hän, jota te sanotte omaksi Jumalaksenne. Te ette ole oppineet tuntemaan häntä, mutta minä tunnen hänet. Jos sanoisin, etten tunne, olisin valehtelija niin kuin te. Mutta minä tunnen hänet ja pidän kiinni hänen sanastaan. Teidän isänne Abraham iloitsi siitä, että saisi nähdä minun päiväni. Hän näki sen ja riemuitsi.”

Juutalaiset sanoivat hänelle: ”Et ole edes viidenkymmenen ja olet muka nähnyt Abrahamin!” Jeesus vastasi: ”Totisesti, totisesti: jo ennen kuin Abraham syntyi - minä olin.” Silloin he alkoivat poimia kiviä heittääkseen niillä häntä.

Äläkä saata meitä kiusaukseen vaan päästä meidät pahasta. Maailmassa, meidänkin elämässämme on pahoja asioita ja kiusauksia. Emme niistä välty vaikka lukitsisimme itsemme maailmalta. Moni onkin nyt niin tehnyt ja testi on suoritettu: Oletko välttynyt pahalta, oletko välttynyt kiusauksilta? Me emme voi elää irrallaan itsestämme, omista ajatuksistamme. Meissä itsessämme on niin paljon pimeyttä ja ikävää ja siltä me emme välty. Yhteys muihin, erityisesti kristittyihin on jäänyt olemattomaksi. Nyt pystymme ymmärtämään miten tärkeää on yhteys, ehtoollinen toisten pyhien, niiden jotka ovat taivaassa ja niiden jotka siinä vierellä, kanssa. Niin, ehtoollisessa kohtaamme Jeesuksen ja heidät jotka viettävät ehtoollista siellä toisella puolella, ikuisessa juhlassa ja Jumalan palveluksessa. Se lohtu on aina ehtoollisessa.

Tämän päivän evankeliumissa Jeesus on keskustelussa ja väittelyssä juutalaisten kanssa. Väittely on aika kiivasta, mutta se kuului tuon ajan retoriseen tapaan ja on osa juutalaista perinnettä. Raamatusta ja sen sisällöstä saa olla kiistaa ja keskustelua. Tätä me luterilaiset yleensä kaihdamme ja jopa pelkäämme. Jeesuksen esittämä syytös kiistakumppaneilleen on kova, hän väittää, etteivät nämä ole Jumalasta, aivan kuten kiistakumppanit väittävät hänestä. Jeesuksen mukaan, toimimalla oikein tai väärin ihminen osoittaa sen mihin valtapiiriin hän kuuluu. Juutalaisissa lähteissä ratkaisevaa on yleensä se noudattaako ihminen Jumalan käskyjä. Johanneksen evankeliumissa ratkaisevaa taas on se uskooko Jeesukseen vai ei.

Juutalaisille ratkaiseva syytös ja suorastaan jumalanpilkkä on, että Jeesus väittää olevansa suurempi kuin Abraham. Abrahamia pidettiin, vieläkin pidetään, Jumalan valitsemana kantaisänä. Hänen kuuliaisuutensa Jumalaa kohtaan oli todellinen ylpeyden aihe. Te muistatte, miten Abraham oli valmis uhraamaan oman poikansa. Aika äärimmäistä! Tätä kyseistä tarinaa verrataankin pitkänperjantain tapahtumiin. Jeesus nostaa itsensä tätä kantaisää suuremmaksi ja lupaa jotain sellaista, mikä ei ollut mahdollista edes Israelin patriarkoita suurimmalle: Hänen seuraajansa eivät koskaan kohtaa kuolemaa. ”Kuka sinä

luulet olevasi?” on kysymys, joka Jeesukselle esitetään. Luulen, että tällainen kysymys nousee meidänkin huuliltamme, kun joku meille tuntematon alkaa isottelemaan ja kehumaan itseään. On vaikea luottaa ja uskoa sellaiseen, mistä ei mitään tiedä. Siksi on tärkeä oppia tuntemaan Jeesus ja hänen Sanansa. Jeesus lupaa seuraajilleen ikuisen elämän. Hän toimii Jumalan antamin valtuuksin. Isä on hänessä ja hän Isässä.

Kirjanoppineet eivät muista oikein edes kantaisästä kerrottua tarinaa ja Jumalan Abrahamille antamaa siunausta. 1. Moos. 22: 18: *Sinun jälkeläistesi saama siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille, koska sinä olit minun äänelleni kuuliainen.* Tai toisin sanoin: *Sinun siemenessäsi tulevat siunatuksi kaikki maan kansat.* Tämä oli unohtunut Israelin kansalta aikojen saatossa. Abrahamille annettu lupaus ei koskenut vain Israelin kansaa vaan kaikkia kansoja. Jeesus olisi tuon siunauksen ja lupauksen toimeenpanija.

Jeesus on aina ollut ja aina tulee olemaan. Hän on ollut ennen Abrahamia ja muita kantaisiä. Jo maailman luomisessa Jeesus oli. Hän on se Sana jolla kaikki luotiin ja kaikki tullaan luomaan. *Katso: Minä luon uutta!* Jumala voi tuoda elämän siihen mikä oli kuollutta ja kadotettua. Tähänkin vaikeaan maailman aikaan Jumala sanoo meille Jesajan suulla: *Älkää enää menneitä muistelko, älkää muinaisia miettikö! Katso: minä luon uutta. Nyt se puhkeaa esiin – ettekö huomaa? Minä teen tien autiomaahan ja joet kuivuuden keskelle* (Jes. 43:18-19). Jumala tuo elämän kuivuuden ja pimeän keskelle. Hän luo uutta, hän luo uutta myös meidän elämässämme, meidän sydämessämme tänä kuivuuden ja pelon aikana. Haluan rohkaista sinua tällä sanalla. Amen.

Pastori Johanna Porkola

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church